

שיר השירים
על-פי המלני"ם – תנחום כהן

[פרק א'] שיר השירים אשר לשלמה:

השיר הראשון

ישקני מגשיקות פיהו כי טובים הדיך מיין: לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על פן עלמות אהבוד:
משכני אחרך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דרך מיין מישרים אהבוד: ס
שחורה אני ונאון בנות ירושלים באהלי קדר פיריעות שלמה: אל תראוני שאני שחרחרת
ששופתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים פרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי שאהבה
נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה פעטיה על עררי חבריך: אם לא תדעי לך היפה
בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים: ס
לססתי ברכבי
פרעה דמיתך רעיתי: נאוו לחניך בתרים צוארך בחרוים: תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף: עד
שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: צרור המר דודי לי בין שדי ילוי: אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: ס
הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים: הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה: קרות
בתינו ארזים רחיטנו רהיטנו ברותים: [פרק ב'] אני חבצלת השרון שושנת העמקים: כשושנה בין החוחים
כן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי:
הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני: שמאלו
תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם
תעוררו את האהבה עד שתחפץ: ס

השיר השני

[ב, ח] קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות: דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה
זה עומד אחר בתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי
לך: כי הנה הסתו הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול התור נשמע
בארצנו: התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי לך רעיתי יפתי ולכי לך: ס
יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך
נאון: ס
אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: דודי לי ואני
לו הרעה בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר:
ס

השיר השלישי

[פרק ג'] על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי: אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי: מצאוני השמרים הסבכים בעיר את
שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנו עד
שהביאתי אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם
תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: ס
מי זאת עלה מן המדבר כתימרות
עשן מקשרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל: הנה משתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל:
כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות: ס
אפריון עשה לו המלך
שלמה מעצי הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרפבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים:
צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו: ס
[פרק ד'] הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך בעדר העזים שגלשו מהר
גלעד: שניך בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: כחוט השני שפתתך
ומדבריך נאון כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו
כל שלטי הגבורים: שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים
אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה: כלך יפה רעיתי ומום אין בך: ס
אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: לבבתני אחתי
כלה לבבתני באחד באחת מעיניך באחד ענק מצורניך: מה יפו דרך אחתי כלה מה טבו דרך מיין וריח
שמניך מכל בשמים: נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך כריח לבנון: ס
גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום: שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים:
נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים
ונזלים מן לבנון: עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יגלו בשמיי יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: [פרק ה']
באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו
ושכרו דודים: ס

Story and Soul

Peering between the Lattices of Shir ha-Shirim

השיר הרביעי

[ה, ב] אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה: פשטתי את כתנתי איכה אלבשנה רחצתי את רגלי איכה אטנפם: דודי שלח ידו מן החר ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השומרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רידי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני: מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד שפכה השבעתנו: דודי צח ואדום דגול מרובה: ראשו כסם פז קוצותיו תלתלים שחרות בעורב: עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאת: לחיו בערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו פלבנון בחור כארום: חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלים:

השיר החמישי

[פרק ו'] אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: ס זפה את רעיתי בתרצה נאנה בירושלים אימה פנדגלות: הסבי עיניך מנגדי שהם הרחיבני שערך בעדר העזים שגלשו מן הגלעד: שניך בעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שפלם מתאימות ושפלה אין בהם: כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא לילדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהלוה: ס אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי כמו שחר זפה כלבנה ברה פחמה אימה פנדגלות: ס הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: לא ידעתי נפשי שמתני מרפבות עמי נדיב: [פרק ז'] שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחוו בשולמית כמחלת המחנים: מה יפו פעמיד בנעלים בת נדיב חמוקי רכיב כמו חללים מעשה ידי אמן: שררך אגן הסהר אל יחסר המגז בשנד ערמת חטים סגה בשושנים: שני שדיך פשני עפרים תאמי צביה: צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: ראשך עליך כפרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים: זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשבלות: אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסנו ויהיו נא שדיך כאשבלות הגפן וריח אפך כתפוחים: וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: ס נשפימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך: הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך: [פרק ח'] מי יתנד כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי: אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסים רמני: שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלים מה תעירו ומה תעירו את האהבה עד שתחפץ: ס מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיה שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך: שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו: ס

שיר האלף

[ח, ח] אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה: אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: פ כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש זבא בפריו אלף כסף: כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו: היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני: ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים:

מלכים א ה, ט-יב

ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת היס: ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב: וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף:

Story and Soul

Peering between the Lattices of Shir ha-Shirim

רמב"ם הלכות תשובה פרק י

הלכה ב

העובד מאהבה עוסק בתורה ובמצות והולך בנתיבות החכמה לא מפני דבר בעולם ולא מפני יראת הרעה ולא כדי לירש הטובה אלא עושה האמת מפני שהוא אמת וסוף הטובה לבא בגללה, ומעלה זו היא מעלה גדולה מאד ואין כל חכם זוכה לה, והיא מעלת אברהם אבינו שקראו הקב"ה אוהבו לפי שלא עבד אלא מאהבה והיא המעלה שצונן בה הקב"ה על ידי משה שנאמר ואהבת את ה' אלהיך, ובזמן שיאהוב אדם את ה' אהבה הראויה מיד יעשה כל המצות מאהבה.

הלכה ג

וכיצד היא האהבה הראויה הוא שיאהב את ה' אהבה גדולה יתירה עזה מאוד עד שתהא נפשו קשורה באהבת ה' ונמצא שוגה בה תמיד כאלו חולה חולי האהבה שאין דעתו פנויה מאהבת אותה אשה והוא שוגה בה תמיד בין בשבתו בין בקומו בין בשעה שהוא אוכל ושותה, יתר מזה תהיה אהבת ה' בלב אוהביו שוגים בה תמיד כמו שצוננו בכל לבבך ובכל נפשך, והוא ששלמה אמר דרך משל כי חולת אהבה אני, וכל שיר השירים משל הוא לענין זה.